

II.

BÍLINIT, NOVÝ ČESKÝ MINERÁL.

Dr. Jan Šebor.

Před několika léty obdržel jsem od úředníka dolů, pana Řezáče, bělavý minerál ze šachty Florentýny u Světce blíže Bíliny. Nerost, který byl nalezen na hnědém uhlí v rozsedlině hnědouhelné sloje, po-kládal jsem dle kvalitativné analýsy za *coquimbít*. Teprve analýsa kvantitativná ukázala, že jde o nerost nový, kterému jsem dal dle naleziště jméno *bílinit*. V následujícím uvádí výsledky analýs chemických i některé fyzikální vlastnosti tohoto nového českého minerálu.

Nerost jest bílý až žlutý (na místech, kde byl výše okysličen), jemně paprskovitě vláknitý a vlákénka spojují se na povrchu tvoříce drobné kuželíky. Také kompaktní vnitřní partie jeví na lomu paprskovitou vláknitost a mají tvrdost asi 2. Ve chladné vodě snadno a téměř beze zbytku se rozpouští v roztok žlutý, reakce kyselé, jenž se varem kalí vyloučenou solí zásaditou. Dává reakce síranu železnato-železitého.

Byly provedeny analýsy dvě, a to: a) vrstvy povrchové, b) partie vnitřní, jichž výsledky jsou:

	a)	b)
FeO	5·86%	6·93%
Fe ₂ O ₃	15·95	15·88
SO ₃	32·80	34·87
MgO	0·04	0·13
Na ₂ O	0·90	0·29
H ₂ O	39·82	41·77
C	2·11	—
Dohromady	97·48%	99·87%

Kousky k analyse vybrané byly lupou prohlédnutý, zdali necho-vají úlomky uhlenné — ovšem mikroskopický prášek uhlenný mohl tu uniknouti pozorování — a uhlík stanoven analysou elementarnou spa-lováním. Látka organická může býti buď prášek uhlenný, nebo nějaký oxydační produkt uhlí.

Dr. Jan Šebor.

Z analýsy vysvítá, že kysličníku sírového jest takové množství, že stačí na síran železnatý i železitý, jakož i na magnesii a natron. Tyto dvě látky jsou přimíšeny v podobě rovněž ve vodě rozpustných solí a původ jich dlužno hledati ve vodě, z níž bílinit se vyloučil, neboť nalézájí se též v důlné vodě.

Z chemické analýzy plyne složení: $\text{FeSO}_4 + \text{Fe}_2(\text{SO})_3 + 24 \text{H}_2\text{O}$, a je to tedy síran železnato-železitý. Vzorec bílinitu odpovídá vzorci halotrichitu, v němž je Al nahrazeno trojmocným Fe.

Pokud jde o souhlas hodnot nalezených s hodnotami vypočetnými z uvedeného vzorce, jest lepší u analyzy vnitřní, kompaktnější a méně zvětralé partie:

Vypočteno ze vzorce		Analysa b).
$\text{Fe Fe}_2(\text{SO}_4)_4 + 24 \text{ H}_2\text{O}$:		
FeO	7·30%	6·93%
Fe ₂ O ₃	16·23	15·88
SO ₃	32·55	34·87
H ₂ O	43·92	41·77
MgO	—	0·13
Na ₂ O	—	0·29
	100·00%	99·87%

(DEF

Vlastnosti fysikální : Tvrdost 2, hustota stanovená suspensí v bromoformu při 20°C = 1·875. Pod mikroskopem viděti je jemně vláknitý sloh, vlákénka mají slabý dvojlam a lom světelny vyšší než xylolu = 1·495 a nižší než benzolu = 1·501 (při denním světle). Na zřetelnějších jehlicích bylo možno stanoviti šíkmé zhášení s úhlem v mezích 35° – 39° . Vzhledem k tomu, že jest nový bílinit isomorfni s halotrichitem

Je pravděpodobně, že jest nový bilinit isomorfní s naříčím (*), s nímž shodují se také vlastnosti optické i jiné, jak je vidět z následujícího přehledu:

	Chem. složení	Hustota	Lom svět.	Zhášení
Halotrichit: $\text{Fe Al}_2\text{S}_4\text{O}_{16} \cdot 24\text{H}_2\text{O}$	1·899	1·49	38°	
Bílinit: $\text{Fe Fe}_2\text{S}_4\text{O}_{16} \cdot 24\text{H}_2\text{O}$	1·875	1·495—1·501	35°—39°	

Bílinit vznikl patrně oxydaci kyzu železného, jímž hnědé uhlí jest hojně prostoupeno, a odštěpení kyseliny sírové zamezeno tu přítomností síranu hořečnatého ve vodě, jež byla rozpustidlem. Bílinit i halotrichit vyloučily se v přírodě zajisté z kyselých roztoků, kdežto z neutrálních nebo snad jen slabě kyselých utvořily se různé zásadité sírany Fe a Al. To dokazují též pokusy Scharizerovy,**) který obdržel z kyselých roztoků umělý römerit, $\text{Fe Fe}_2(\text{SO}_4)_4 \cdot 14 \text{H}_2\text{O}$.

V Praze, v květnu 1913.

Z chemické laboratoře c. k. uměl. průmyslové školy v Praze.

*) J. Uhlig, Zur Kenntnis von Alunogen und Halotrichit, Centralbl. Min. 1912, pp. 723—731, pp. 766—776.
 **) R. Scharizer, Beiträge zur Kenntnis der chemischen Constitution und der Paragenese der natürlichen Eisensulfate. IV., Zeitschr. Kryst. 1903, 37, pp. 529—549.

Pyro — proslul pyropu je jako dragh amethyst, některé z mohl upo rostu dral vždy znai hnědé, vz kamy ner neznali ji průvodce z nich dá v upomíi jež spolu